

og mindre gav Anledning til Misforstaaelse. Vndringsforslagene under Nr. 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106 og 107 ere kun Redaktionsændringer. — Vndringsforslagene under Nr. 108, 109 og 111 skal jeg ikke opholde mig videre ved. Det Spørgsmaal, som de dreie sig om, er ved anden Behandling blevet udførligt drøftet, og Udvalget finder ikke Anledning til at foretage nogen Forandring i den engang foreslaaede Affattelse af Paragrafen. — Vndringsforslaget under Nr. 110 er kun en Redaktionsændring. — Om Vndringsforslaget Nr. 112 gjælder det Samme, som jeg bemærkede om Vndringsforslagene under Nr. 108, 109 og 111; det derhen hørende Spørgsmaal er saa udførligt drøftet ved anden Behandling, at jeg i alt Fald foreløbig ikke skal komme nærmere ind derpaa. — Vndringsforslagene under Nr. 113, 114 og 115 ere kun Redaktionsændringer. — I Vndringsforslaget under Nr. 116 har Udvalget foreslaaet, at der indskydes en ny Paragraf, der handler om Officerer, som komme i sjeendlig Krigsfangenskab, og som modtage Frigivelse paa Værsord paa det Vilkaar ikke mere at tjene mod Fjenden, og om Officerer, der bryde det Værsord, de have givet Fjenden, og mod hvilket de ere satte paa fri Fod. Der fandtes i Lovforslaget ikke nogen Bestemmelse desangaaende, og da det er nødvendigt eller i alt Fald hensigtsmæssigt, at der findes Bestemmelser herom i denne Straffelov, har Udvalget foreslaaet, at der efter § 165 indskydes en ny Paragraf, der er affattet saaledes, som paa Listen anført. Jeg antager ikke, at den høitærede Krigsminister har Noget mod denne Bestemmelse at indvende. — Vndringsforslagene under Nr. 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128 og 129 ere kun Redaktionsændringer. — Under Nr. 130 er der til § 179 stillet et Vndringsforslag af det ærede Medlem for Rjødenshavns 1ste Valgkreds (Nimestad), som gaar ud paa at bestemme, at Anvendelsen af de i Paragrafen foreslaaede Straffe af een Dags, to Dages og fire Dages Bagtarrest skal være betinget ikke blot af, at der ingen særdeles skjærpende Omstændigheder ere til Stede ved selve de i Paragrafen ommeldte Handlinger, men at den Vedkommende, der gjør sig skyldig i det Forhold, Paragrafen ommelder, overhoved heller ikke paa anden Maade har forset sig, og altsaa derved givet Anledning til at antage, at en strengere Straf end den ordinære burde anvendes paa ham. Som jeg udtalte ved Sagens anden Behandling er det en Tanke, hvortil man nok kunde slutte sig, og Flertallet af Udvalgets Medlemmer har derfor ment at kunne acceptere dette Forslag. — Det er det samme Forslag, som er stillet til § 180 og som findes under Nr. 132, og om dette gjælder altsaa det Samme, som jeg nu har sagt om Vndringsforslaget under Nr. 130, at Udvalgets Flertal i alt Fald er villigt til slutte sig til det

foreslaaede Vndringsforslag. — Vndringsforslagene under Nr. 131, 133 og 134 ere kun Redaktionsændringer. — Vndringsforslaget under Nr. 135 til § 182 har Udvalget derimod ikke kunnet slutte sig til, idet der derved i Virkeligheden lægges en anden Tanke ind i Paragrafen end den, der oprindelig staaer der, og som aabenbart er den rigtige. Det, som motiverer den Straf, som er foreslaaet i § 182, er, at den Vedkommende har udvist et Forhold, der er uforenligt med hans Stilling som Officer. Det kan godt tænkes, at Forhold, som ere upassende for en Officer, ikke ville være eller i alt Fald ikke i den Grad ville være upassende for en Menig, og altsaa de Grunde, der kunde være til at affædige de Vedkommende, naar han havde gjort sig skyldig i et Forhold, der var uværdigt for en Officer, ere de, man skal se hen til og som motivere, at man fjærner ham fra den Stilling, han har beklædt. — Vndringsforslaget Nr. 136 er en Redaktionsændring. — Det Samme gjælder om Vndringsforslagene Nr. 137 og 138. — Vndringsforslaget Nr. 139 er et Vndringsforslag, som jeg alleerde antydede ved Sagens anden Behandling, idet Udtrykket: „Eker Saadant af Skjodesløshed, urigtigt Skjøn over Forholdene eller Ukyndighed“ ere saaledes at forstaa, at dette urigtige Skjøn skal have været saa aabenbart, at Vedkommende maa siges i det givne Tilfælde at have vist en høi Grad af Malakonduite, saa altsaa den Omstændighed, at det bagefter kunde vise sig, at Vedkommende har havt et urigtigt Skjøn over Forholdene, ikke er tilstrækkelig, men det maa have været saa aabenbart, at han, om han havde anvendt tilbørlig Omfagt, forinden han handlede, da maatte have kunnet indse det. — Vndringsforslagene Nr. 140, 141 og 142 ere kun Redaktionsændringer. — Vndringsforslaget Nr. 143 er det samme Vndringsforslag, som omhandles under Nr. 139, og hvad jeg bemærkede hertil gjælder ogsaa om dette Vndringsforslag. — Vndringsforslagene fra 144 til 162 ere Redaktionsændringer. — Vndringsforslaget Nr. 163 gaar ud paa at indrømme Anvendelse af Bøder indtil 40 Kr. for saadanne Forsælsere mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder. Det er i Virkeligheden, i alt Fald saavidt jeg skjønner, det samme Forslag, som den høitærede Krigsminister har stillet under Nr. 164, kun at Udvalgets Forslag er noget udførligere affattet. Jeg antager, at den høitærede Krigsminister ikke finder Anledning til at fastholde sit Forslag lige over for Udvalgets, da jeg antager, at Udvalgets Forslag er tydeligere affattet og mindre kan give Anledning til Misforstaaelse end Krigsministerens Forslag under Nr. 164. — Vndringsforslagene Nr. 165 og 166 falde, saavidt jeg skjønner, sammen; de angaa det Samme, i alt Fald kan jeg ikke se, at der bliver nogen væsentlig Forstjæl paa Paragrafens Bestemmelser, hvad enten man vedtager det ene eller